

Meningerne meget deelte derom, hvor stort det omhandlede Annuum burde være, og endog fra den i Sagen nedsatte Komite fremkom der forskellige Meninger i Henseende til dette Punkt. Komiteen gik ud fra den Betragtning, som den første Afdeling af den ifølge Deres Majestæts høifalige Forgængers allerhøieste Ordre i Aaret 1861 i Kjøbenhavn nedsatte Kommission lagde til Grund for sin Betænkning, nemlig at Tilskudet af Statskassen nu var 29,500 Rd., men derved kom Komiteens Minoritet til det Resultat, at Annuum af Kongerigets Finantser burde være 50,000 Rd. i de næst paafølgende 12 Aar, imedens det efter den Tids Forløb ikke maatte nedsættes mere end til 37,500 Rd., da Tilskudet af Statskassen nu var steget til dette Beløb, idet man til den førnævnte Sum af 29,500 Rd. maatte føie Kommingsforbedring for de islandske Embedsmænd ifølge Lov af 19de Januar 1863 i Gjennemsnit i Forening med de til Kontorhold bevilgede

Tillæg 5,370 Rd.

16 Stipendier 1600 Rd., Byfogden paa Akureyris Gage 200 Rd. og Understøttelse til Emerit-Præster og Præsteenter 500 Rd. 2,300 —

hvorved det faste aarlige Tilskud beløb sig til 37,170 —

hvilket den vilde forhøie til 37,500 —

det midlertidige Tilskud vilde den derimod bestemme til samme Beløb, som af den første Afdeling af den i Kjøbenhavn nedsatte Finantskommission foreslaaede. . . 12,500 —

Tilsammen 50,000 Rd.

Det ene Medlem af Komiteens Minoritet havde dog foreslaaet, at Udkastets § 7 skulde blive vedtaget ifkun med det Tillæg, at der efter Ordene: „vil det paany være at fastsætte ved Lov“ maatte blive tilføiet: „og med Althingets Samtykke“.

Komiteens Majoritet derimod var af den Formening, at det af Kongerigets Finantser overtagede Annuum maatte for de næst paafølgende 12 Aar ikke ansættes lavere end 60,000 Rd. og efter den Tid ikke ringere

end 50,000 Rd., da denne til de af Minoriteten anførte Udgifter vilde føie: Forhøielse af Pensioner 4,500 Rd. til Vedligeholdelse af offentlige Bygninger 5,000 — Tillæg i Gager ifølge Kornpriserne 3,000 —

Tilsammen 50,000 Rd.

Desuden troede Majoriteten, at Billighed talte for, at der til dette faste Annuum blev tilføiet en vis Sum til Bestridelsen af den paatenkte Finantsreform, og endvidere maatte der bemærkes, at Kongerigets Finantser ved Udsondringen vilde befries for stedse vorende Tilskud til Island, men begge disse Punkter vilde Majoriteten indbefatte under det midlertidige Tilskud, som man saa kunde bestemme til 10,000 Rd., men dette midlertidige Tilskud vilde dog et af Majoritetens Medlemmer forhøie til 25,000 Rd. paa Grund af, at endnu var der ikke opregnet Alt, hvad der trængte til øieblikkelig Forbedring. Fra de øvrige af Thingets Medlemmer fremkom der tvende Forslag med Hensyn til Beløbet af det Annuum, som Kongerigets Finantser vilde have at overtage. Det ene af disse Forslag gik ud paa, at Bidraget skulde i Begyndelsen bestemmes til 120,000 Rd., men nedsættes aarlig med 10,000 Rd., indtil det var steget ned til 40,000 Rd. Til Grund for bemeldte Forslag laa den Betragtning, at det faste Annuum burde nærme sig saa meget som muligt til det af den i Thinget nedsatte Komitees Minoritet foreslaaede Beløb; men paa Grund af Landets Tilstand var det derimod nødvendigt, at Islanderne fik i Førstningen en ikke ubetydelig Sum til Disposition, indtil de havde forøget deres Indtægter i den Grad, at de af egne Midler kunde bestride Ordningen af adskillige Fornødenheder. Det andet Forslag gik ud paa, at Annuum af Kongerigets Finantser skulde strax i Begyndelsen blive fast bestemt, og dette maatte ikke være mindre end 80—90,000 Rd. De Grunde, hvorpaa dette Forslag støttedes, vare følgende. Nagtet man nemlig ifkun tog Hensyn til de nu paa Statskassen hvilende Udgifter til Island, saa maatte disse Udgifter stedse tiltage saavel paa Grund deraf, at Vengeværdien stedse aftager i Forhold